

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

et Par Hundrede Tusinde Kort mere, end man kunde i 1937, og det vil altsaa sige, at man meget vel kan give de 40 000 Kort, der her er Tale om, til de større Landmænd uden derved at beskære de øvrige Landbrugere i Forhold til 1937, tværtimod. Jeg har derfor fundet det rigtigt under den nuværende Situation at foreslaa denne Graduering, denne Halvering af det større Landbrugs oprindelige Tab.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen spurgte mig, hvordan det kunde gaa til, at jeg har skrevet i Bemærkningerne, at Svinereguleringsudvalget har tiltraadt Ordningen. Det er, fordi det er rigtigt, naturligvis, ellers vilde det ikke være indsat. Jeg har jo i Sommerens Løb forhandlet med Landbrugsraadet om disse forskellige Ordninger, men det er desværre ikke lykkedes at naa til et Resultat, og det blev selvfølgelig ikke lettere efter det Brud, der indtraadte i Landbrugsraadet for en Tid siden. Ved en Forhandling med Landbrugsraadet blev vi derfor enige om, at jeg maatte søge at føre en Forhandling med de enkelte Nævn eller Udvalg om Gennemførelsen eller Ikke-Gennemførelsen af disse Lovforslag, og i den Anledning blev der udsendt en Skrivelse, ogsaa først og fremmest, fordi der kom en Skrivelse til Ministeriet fra Køudvalget, hvori man indtrængende henstillede at fortsætte med Lovgivningen paa det Omraade, som man var beskæftiget med. I Henhold hertil forespurgte jeg saa dels under Hensyn til denne Udtalelse fra Køudvalget, dels under Hensyn til den Forhandling, der var ført i Landbrugsraadet, de forskellige Udvalg om, hvorledes de saa paa Spørgsmaalet om Svineregulering, Korn- og Smørordning og bad dem udtale sig snarest muligt om Spørgsmaalet om en Forlængelse af disse Ordninger. Jeg fik derefter et Svar fra Svinereguleringsudvalget, der gik ud paa, at man inden for Udvalget var enig om, at man burde bibeholde Reguleringen af Svineproduktionen, saafremt der ved Forhandling kunde opnaas et rimeligt Grundlag. Jeg forhandlede da med Udvalget, og det viste sig, at man var enig om alle Spørgsmaal undtagen Reguleringen. Jeg stillede saa det Mæglingsforslag, som her foreligger, og Parterne anmodede derefter om Lov til at drøfte det bagefter for sig selv. Jeg fik dernæst en Meddelelse fra Formanden for Svinereguleringsudvalget om, at man havde tiltraadt Forslaget. Om det er tiltraadt enstemmigt eller ikke, foreligger der ikke noget for mig om, og det er naturligvis en anden Sag.

Jeg har altsaa ført disse Forhandlinger og faaet den Meddelelse fra Svinereguleringsudvalget, og det er Grunden til, at det er indsat i Bemærkningerne. Om man tillægger det nogen Betydning eller ej, bliver jo enhver Sag, men saadan er altsaa de foreliggende Kendsgerninger.

Til Slut skal jeg udtale, at jeg er rede til at føre Forhandlingerne videre i et Udvalg, idet jeg mener, at det ikke er rigtigt at uddybe Stridsspørgsmaalene her fra denne Plads. Naar man fra anden Side ønsker at forhandle om Spørgsmaalet i et Udvalg, tror jeg, det er rigtigere og klogere at nøjes med disse Bemærkninger.

Carl Petersen: Jeg havde i Grunden haabet, at vi ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag skulde være forskaanet for det, som baade det ærede Medlem Hr. Duborg og det ærede Medlem Hr. Grønning fremsatte om Kornprisernes Højde, da Sagen jo er den, at de gældende Mindstepriser i Øjeblikket faktisk ingen Betydning har, men det ærede Medlem Hr. Grønning har slet ikke kunnet tilbageholde netop disse Bemærkninger. Jeg vil derfor gerne gentage, hvad jeg sagde ved Behandlingen for 2 Aar siden: Hvis det ærede Medlem havde Magt, som han har Agt, blev det ikke morsomt at være Husmand i dette Land. Men naar nu det ærede Medlem ønsker, at man som Mindstepriser skulde fastlægge — saaledes forstod jeg det — de nuværende Maksimalpriser, og jeg sætter dette Ønske i Forbindelse med de Ønsker, jeg ved han har med Hensyn til Smørprisens Højde, saa giver det mig Anledning til at spørge det ærede Medlem: Mener det ærede Medlem, at en saadan Politik er forsvarelig, naar man ikke samtidig fastsætter lovmæssige Lønninger for de Mennesker i Landbrugserhvervet, som dog er en væsentlig Faktor i dette Erhvervs Produktion? Mener det ærede Medlem, at man fortsat kan fremme en saadan Politik, som det ærede Medlem ønsker, uden i mindste Maade at tage Hensyn til disse Menneskers Lønninger, Arbejdstid o. s. v.? Det kan formentlig ikke være det ærede Medlems Mening, at en saadan Politik vilde være forsvarelig.

Det ærede Medlem Hr. Hartel gav i sit Indlæg Udtryk for bange Anelser med Hensyn til de nationaløkonomiske Konsekvenser, en for lav Kornpris kunde have. Jeg forstod paa det ærede Medlem, at han mente, at hvis der ikke fastsattes en Pris paa Kornet, der laa noget højere end den Mindstepris, der er fastsat i Lovforslaget,